

I. florus
Dialogus luciani cum recommendacione
hieronimi francisci petrarche
Dialogus luciani qui inscribitur caron
Judicium iouis de montesono (?)
Historia oriundis in Culm
Oratio marci tullij ciceronis
pro marco marcello ad p.c.
Oratio invectiva contra catilinam
Basilius magnus
Epistole magni Turci
Latinum ydeoma pro religiosis
Elegancie latinitatis nicolai p.
una cum modo epistolandi
Epistole nicolai maniis

L. Annei flori Epithoma hoc emendatum
fridianus pighinuchus lucensis Et Joannes Wit-
tigisere imprimendum curaverunt. Quod
arte sua Conradus gallicus In oppido lip
tzensi perficit xii. Calend. Junii Anno
salutis M°. CCCC°. lxxxseptimo 1487

[redacted]
Andr. Ju. U. n.
Univer
Cracov:

Iustius libelli este possessor nicolaus dumpkowsky et est emptus pro novem grossos.

Apud magistrum [illegible]

Jhus Maria Anna

6

Latinum ydeoma Mgr̄i pauli Niauis pro religiosis editum

Reuerendo in xp̄o patri et domino. dn̄o. N.
de schleynnycz abbati et archidiacono In
kempnicz dn̄o suo gratioso Paulus Niauis
arciū Mgr̄ Salutem plurimam dicit.

Cum ego sepius cogitarez reuerēde pater ad quē
scriberē illō quidē ip̄m latinū ydeoma/cui a religi
one nomē: et rē indiderim. Nō sine beniuolētia quadam
mihi succurrit: atz in mentē venit dominatio tua. Cū ob
singlaria tua: eximiaqꝫ lr̄arū studia: atz artes/ quib⁹ a pu
eritia floruisti. tū ꝓpter beniuolētiā tuā/ qua cunctos fere
doctrine deditos afficis: et āplecteris. verūenimuero vacil
lantē diu ꝑ me nutantēqꝫ animū duxi/ an mihi iā eā ven
dicarē audaciā/ ne dicā licentiā/ reuerendā paternitatē tuā
alloquerer scriptōe mea: atz adeo imbecilli. besit calamus
digitis: ac deinde celerē retorsit manū/ scriptur⁹ essem nec
ne satis dubitabā. Viciqꝫ sn̄a ꝓseq̄ inceptuz: laxioreꝫqꝫ
scribēdi officio cursū ꝑmittē. ꝯfis⁹ benigitati tue/ quādoqui
dem satis aptā habebā: ac demū cognitā humanitatē tuā
accedit eodē interdū me a fr̄e tuo audiuisse Martino ar
noldi de stolbergk/ summa te cupiditate legē quecunqꝫ ad
hūanitat̄ ꝑceptōz accederēt. siue eēnt a priscis scriptorib⁹
siue a nouis elucubrata. quib⁹ tādē inductus animū ꝯfir
maui. et ea maxime rōne qꝛ ꝓ religiosis/ et scripserim: et
in lucem ꝓdire voluerim Et quanqꝫ ꝓ alio cōfecerim pal
mū monasterio haud tn̄ dissimile ē/ aut tuo i religiōe: aut
etiā in situ loci ip̄ius. Itaqꝫ cū viderent mihi satis paria/
attulerūt incitamētū quoddā/ vt de quib⁹ ante dubitauea
rim forti aggressus sum animo Rogo igit̄ reuerēdā pa
ternitatē tuā/ benigne iā tibi oblatū suscipias. legasqꝫ siq̄n
dimissis arduis negocijs/ velis tēpora ꝓ te remissiora fer
re. Si repies aliqua iuniorib⁹ (qui nouicij appellant̄) fra

tribus tuis ꝓfutura/copiam ipsis facias legendi. sin mi•
nus/inuenies saltē/quāti antehac / et fecerim reuerētiam
tuā. et sp̄ facio. atꝫ etiā recordor q̄ beniuole/si quid abs te
poposcerim p̄cibus meis acquieuisti/qd̄ mihi indiciū ē/ fo
re tibi gratū mun⁹ meū tametsi paruū sit: atꝫ minutū. fac
reuerēde pr̄ tali suscipias animo quo/ip̄e ad te miserim.
Et summo studio diligētiaq̄ʒ vbicunq̄ʒ vsu venerit iussu
tuo: atq̄ʒ mandatis parebo libentissime. Uale

Capitulum primū Qualiter religionem
petens Cū priore loquit̄ Scolaris.

Enerabilis pater prior vir magne deuotiōis. di•
gnetur paternitas vr̄a id humanitatis ostendere
officiū. Ut q̄ mēte gero apud vos edicere queam
Pri. edissere quid voles Sco. anim⁹ ē venerāde pr̄ religi
onē petere/et aīam pocius curare q̄ vt antehac frequētia
quadā feceram corpi indulgē. supplico paternitati vr̄e uer
bū ꝓ me faciatis/et ad dn̄m gratiosū et ad capitulum aut
ad eos quidē ip̄os quoꝝ interē id curare me inreligionē
recipiāt. et ego interim qd̄ mihi vita comes ē vos in ora•
tionib⁹ meis habebo Pri. vn̄ es fili. Sco. optime pr̄ sum
egrensis Pri. quid te incitat? vt in religionē ingredi nr̄aꝫ
putas q̄ mltū dura est strictaq̄ʒ. et vt quisq̄ʒ teneat etiam
si noluerit vehemēti castigatiōe cogit̄ Sco. incitat me ve•
nerabilis pr̄ timor dn̄i minatur sacra scriptura improbis
eternā damnationē. Justis āt ambulantibusq̄ʒ in p̄ceptis
dei ꝓmittit viuere ꝑpetuo. qm̄ āt sit difficile quāq̄ʒ raruꝫ
viuere in seclo eterna p̄mia ꝯsequamur/nō latet queq̄ʒ be
ne viuere curantē. hec causa ē potissimū quidē me ꝓuo•
cat. Uelut āmonitiōis voce clamitat intra religionē et vi
tam duces tutissimā Pri. sp̄us ille si firm⁹ est te inducēs

atqȝ ea mēte fers q̄ ꝺe ꝓmpſiſti certe gratulor tibi. equidē
in cenſus eſſes diuini ſpirit⁹ igne. at vereor ꝙ torrēs ſit
nlľa cōſtantia preditus. cū triduū durauerit poſtea abitu
rus. aut illud metuendū cenſeo qꝺ ꝺeſperatio quedā te al
liciat videlicȝ ꝙ in mūdo alere forſitan te honeſte nō poſ-
ſis. aut quedā alia ratio quā manifeſtare reformides! ali-
ud in ſe habens quā mō inaptum duxiſti. hoc quidē ipm̄
ſi eſſet conſule tibi pocius mi fili. vide diligent̄ ne ipſm te
fallas. niſi quis vitam carentem omni fraude pre ſe gerat
fr̄ eſſe religionis nequit nr̄e. Sco. allicit me pr̄ dulciſſime
ad religionē pl⁹ quam dicere cōuenit oratio vr̄a. et ſi an-
tehac expetebā huiuſcemodi vitaȝ nūc eius amore flagror
ſed punctus vnus quo me tetigiſtis rectiſſime. quippe ꝓxi
me mihi eſt ꝺeſperatio. certe a mundo ꝺeſperaui quaſi ab
inuitamēto viciorꝝ. recurro ad monaſteriū vbi iter inuenī
rē quo tutiſſime ꝓficiſcerer. ne illiuſmodi vicia vnꝙ̄ me ꝑ
pedirēt. hāc ꝺeſperationē plane ꝓfiteor. ꝺe ſpiritu torrenti
neſcio aut volubili quid loquar. nemo diuinabit ꝑ vite ꝺe
curſum durantibus. ſcitis ꝙ̄ mollis ſit: atȝ infirma mor-
taliū natura! que ad peius plerūqȝ ꝓcliuior eſt quam ad
bona capeſcēda. is tn̄ mihi anim⁹ nūc ē me velle firmū ge
rere: atȝ ab illo nūꝙ̄ diſcedere ꝓpoſito Pri. loqueris vt ſo
lertem decet adoleſcentē. ego tn̄ etiam atȝ etiam te hortor
mentem tuam vltro citroqȝ examies! cuius condiciōis ſit
an monachuȝ ſe gerere poſſit. vt nō peniteat te nouiſſime
facti illius. ſed enarra ꝓmū ē notū ꝑntibus tuis te ꝓ reli-
gione laborare? Sco. optie pr̄ eſt Pri. veniſti huc ipis ſci
entib⁹? Sco. ſic ē Pri. placuit ipis ſpūalem togam indu-
eres? Sco. nō omnino placuit. ſed nō mlťū ipi inhibuere.
Poſtꝙ̄ eis ꝺenudabā quid mihi cordi eſſet quodāmodo
ſilebant. ſencientes me a tali inſtituto nō ꝺeceſſurū tandeȝ
mlťis ſmonibus habitis inquā me ꝓpere ad monaſteriuȝ
iturū Pri. quid tū ꝑntes Sco. dicebāt me feſtinatone re-

uersurum Pri. mi fili gaudeo te habere talem animum. at pri⁹ q̄ꝑ ꝓ te petam exponā tibi ordinis scti ac monasteriȷ:et morē:et ꝯsuetudinē/ne postea excusatūiri arbitrare qꝛ rituȝ monasteriȷ ignorasses. p̄mum qn̄ intraueris eris iunior. moris ē vt oibus te p̄cedentib⁹ facies reuerentiam siue tu maior natu sis in etate:siue doctrina exellas/dum modo illi in religiōe te anteeūt. tū m̄ltos labores q̄ semper ꝑtinēt ad nouicios. tuū erit campanā curare:suscitareq̃ fr̄es ad matutinas. candelas accendē:ac alia expedire q̄ sunt eiusdē gn̄is. neq̃ facies murmur vnq̄ꝑ oportet. quippe dum ordo te recipiet ꝓpriā voluntatē renūctiares necesse ē. nō tibi ampli⁹ sed monasterio viues. hoc est deo sꝑ huies in timore et obediētia. caritateq̃ erga fr̄es tuos. hec rō ē que ducit in vita spūali ad bn̄ btēq̃ viuendū. et p̄parat saluationē anime nr̄e qd̄ si contra faceres capitulū arduū ē rigorē seruat/incideres forte castigationē oim aut in trāsitu sederes penitentiā agēs/quoad satis videretur supiorib⁹ tuis. q̄ si te nō domarent et maliciosum p̄ te sim ageres in carcerē mittereris maiorē subires correctionē. pāis foret tibi/esca potū aqua tibi ministraret:ieiunium tibi comes esset quottidie carceris. et nouissima p̄mis deteriora. ē aliđ q̄ꝑ forsitan te cruciabit. Nam frequent et quasi oīm hora audies campanaȝ q̄ ad horas canonicas decantādas in ecclesiā vocat. vnū audies pulsum per diei spaciū ad edendū vocans. et eo fortasse tp̄e nulluȝ habes edendi appetitū. malles eligē si in te situȝ eēt aliam horam veꝝ cū fr̄ibus discūbes necesse ē. si corpus saltē inuiolatū retinē velis. et item cibaria tibi aliquādo minime cōueniunt. nam quibus asuetus es carnibus nunq̄ꝑ vescimur. sȝ oleribus pisis rapis offis tenuis. oua nobis sunt delicie et interdū pisciculi pauci. et siquando appeteres caseum ouinum vt edas bouinuȝ oportet nōnunq̄ꝑ recenteȝ eligeres datur aūt molliculus aut putridus vermibus penetrat⁹

atq etiam potum quottidianum bibere quenq oportue-
rit circūſcripti ſūt p̄ceptis ordinis termī transgredi nō licz
omīſq ſpaciandi amota ē delectatio. tū p quoduis tp̄us
fueris vl' in choro vl' in cella tua. tum oīs tractatō aī erit.
atz ꝯterit vl' cantādo vl' libros legēdo. mature cubitū diſ-
cedes. velis (vt autumo) pocius adhuc vigilare ꝑuulā ho
rā facl'tas ip̄a non paciet ꝓpterea ꝙ medio noctis ſpacio
ſurgim⁹ ad matutinas. itaq vnū ē tp̄us manducādi vnū
dormiēdi: vnūq etiā alia ꝑagendi. haud ſilentio pretere-
ūdum ē in vestib⁹ eſſe cinctis femorib⁹ ac corꝑe dormiē
dū. nō habebis lintheamina in lecto tuo. aut ceruicalia de
plumis. ſz oīa erūt hirſuta hiſpidaqz illa quicūqz ferre nō
p̄t mōchū ſe fieri deſperet. mlt'a adhuc in mediū eſſent du
cenda ꝑtim aſꝑa a quib⁹ mūdani abhorrent: partim mo-
leſta et pene mollib⁹ intollerabilia. bonitatis āt grā obmit
tam atz vt paulo ante dixerā examia te ip̄m ea nūc qui-
dem ꝓlata suſtinere valeas. equidē difficile corꝑi bellū in
dicē eiqz penit⁹ repugnare: ac efficē vt corp⁹ laboꝝ patien
tiſſimū ſit: hoc tu mi fili ſi patient' ſufferre poſſes ꝓmitte-
rem tibi in diligentiā meā. neqz nūc dubito qn̄ et capitu
lū et dn̄s grōſus audiret te huiuſmōi amore inflammatū
Et miro quodā ꝓpoſito incenſum vt ingrederis in vitāz
ſctām quin te ſuſciperēt: et acquieſcerēt peticionib⁹ meis
ac alioꝝ! qui ꝓ te p̄cādo eēnt ſoliciti atz nūc quidez ad ea
quid reſpōdeas audire cupio? Sco. optīe pr̄ virq magnifi
ce audiuerim em̄ vos ac plane iā intellixi. qd̄ hac oꝛōe ve-
ſtra inſtitutū velud gladio āmouē vultis: aut ſaltē intelli-
gere ſi quid in me ꝯſtātie eēt. ambigo certe cuiuſmōi defē-
diculū capiā. et ſcutū vbi inueniā ne aīm meuz tela offen
dant! ſi tā ardua ſūt vt locutōis ꝓductōe acuiſtis. nūc ea
oīa leuia ſūt ⁊ mollia apparēt. nullis me ſtudebo tueri ar
mis p̄terqm̄ fortitudine ſtabilitatis. verū vt vno v̄bo ex-
pediā deo iuuāte ſanctiſqz ei⁹: ſpero me oīa haud difficile

facere. idcirco vt ante rogabam adhuc omi opera supplex oro p me intercedē pperatis Pri. faciā mi fili et qm̄ p̄mū potero tu interim ad nouicios te aliosqz frēs recipies. illi plane tibi enarrabūt vite nr̄e modū. etiāsi nō nihil a me i p̄habita essz obmissū locutōe Sco. faciā reuerēde pr̄ sz qn̄ ad vos reuertar Pri. futuro oriēte sole fere iam meridie elapso Sco. valete vir magne p̄stātie atz mei memor sitꝭ supplico Pri. faciaz fili suauissime et tu cōstantiam retine et vale felix.)

Ca. ij. quo pacto nouicij ceteriqz frēs scolarē intrare volentē alloquunť nouicius.

Bene veneritis amice Sco. grā sit vobis amplissima No. equidē ɔfrēz futuꝝ speram⁹ vos religiōis nr̄e Sco. et quidē ego sperabā sed ipam facit tam arduā dn̄s prior tanqz importabilē vt pe desperassem. longuz fecit ſmonē q̄ me deterrere ratus est: aut ea fecerit grā si qua esset in me inɔstātia banc possz cognoscere No. antiq̄ ē ei⁹ ɔsuetudo vt quēqz p ordine qui laborat duro alloqtur ſmone. sed nō vos ɔmoueat. nam oīa q̄ ipe verbis intollerabilia appellat leuia nobis et dulcia videnť Sco. eqdez et ego dulcedinē sentio/ et quasi illa q̄ acerba ipe autumat suauissima sūt eisdē qz velut leticia exultarē No. veniatis videbimus em̄ an baustū vsqꝫ repiem⁹. ac postea ducem⁹ vos ad monasteriū vt p̄spiciatis. bibite et animo quidem audaci Sco. decet certe vt incipiatis No. at ceruisia claustralis ē et forsitan meliore p̄us estis vsus. ille tn̄ nobis potus ē Sc. certe optīa ē cereuisia n̄ oio substantiosa est seruat tenuitatem mediocrē/ eiusmodi cereuisiam plerqz laudabam No. valet profecto et ego ita assuefactus

sum eam potare. vt cũ alienam bibere debeo ꝙ interdum accidit/nauseā cōcipio. etiāsi talem potū ceteri plurimū extollūt nā poti⁹ bibo quā bempnicenf Sco. et ego quidē. nā ꝯuent⁹ si huiusce vtitur potu bene hȝ No. ꝑmū ad ambitum vos ducā in quo silentiū tenem⁹ ni magna mľtū intercesserit causa. sed sub ianuis data ē loquēdi facultas. quā pulcerrim⁹ hic fons ē. ꝯspiciam ne? No. bñ poteritis. Sco. quā recreactōȝ mihi ꝓstat vt ipm illum fontē taȝ bñ cerno expeditū. neqꝫ iam mihi succurrit parē vnq̄ꝫ vidisse bone de⁹ dispositе ymagines. limpha h̄ p os leonis ibi per hois desluit. bibitis ne obsecro hāc aquā? No. potabilis est pauci vero appetūt ex nobis. man⁹ aūt hic plerumqꝫ lauamus Sco. cuiusmōi hoc ē viridariū No. herbe in eo crescunt odorifere cōducentesqꝫ medicamētis. cūcte em̄ morbos repellūt ac queqꝫ ꝓ vi sua Sco. eninuero saluiam video et rutam ysopū abrotanū pollegiū mentā haud ceteras nosco No. neqꝫ ego in cognoscēdis herbis peritus sum plures em̄ quā ego noscitis Sco. informis ille crucifixus est lapide⁹ eēt atȝ cor haberet ferreū/qui signo tľi viso salvatoris nr̄i nō fieret ꝓpensior ad deuotionē No. ꝓbe dicitis nā in speculatōe passiōis xp̄i est saluatio nr̄a ꝓspiciatis os eius incuruatū dū heretiti bohemie prauitatis in monasteriū irruebant ac deuastabāt. quidā irrisiōe in ipsum rūpens atȝ os eius incuruans et sile faciens. Nec postea claudē potuit. fecit signū crucifix⁹ ligne⁹ quid em̄ verus q̄ mortē supauit faciet Sco. mirabilis de⁹ in factis suis No vidistis nūc ambitū et ecclesiā videbitis Sco. rctē quidē ꝙobrē ꝯspiciam⁹. reuera edificiū forte ē et ātiquoꝝ ritu cōstructū No. iam aliū mūdus hȝ edificādi modū. at puto ꝙ in ꝑmitiua ecclesia mod⁹ is reptus sit omio lucida nō esset ꝙ ad deuotionē plurimū ꝯducit. fit em̄ fere sepe in seculo vbi ecclesias hñt ꝑsus lucidas. vt dediti hoies libidini cū inspiciūt amātes plus cupdini opam dant quā oratioe

nibus.et id in templo domini fieri nephas est et peccatuꝫ
mortale pnicieſq; amie. Sco.veriſſimũ id verbũ ẽ ⁊ nihil
poſſetis veri⁹ dixiſſe No.cõſpicabimur nõnulla extra ec=
cleſiam ſequimini Sco.ac libens ſequor No.ducã vos ad
flumen curiã nr̃am ferme ſubter fluẽs Sco ẽ tã ꝓpe riu⁹
No.ꝑfecto ẽ.nũc videte molendinũ nr̃m Sco.video oĩa
rite quidẽ atꝫ optĩe ordinata/atꝫ vt ſentio aqua piſcibus
habundat/vagant̃ ei huc et illuc qm̃ pulcerri piſcicl̃i. ce=
terũ ſilua ꝓpe ẽ. No. nemora habem⁹ circũcirca in hiſq;
feras in copia dũ voluerit dñs grõſus(qđ ornamentum
ingens ẽ monaſterij)in venatione oblectationem ſuſcipit
Scola.vbiq; vt cõſpicor aut nemora ibi ſunt aut trunc=
cat⁹campus.nempe ſi bñ diſcerno olim quis ꝑter vaſtita
tem nihil quicq̃ꝫ inueniſſet. No.oĩs hec tell⁹ q̃ ſub im=
perio ẽ monaſterij quõdã loc⁹ erat nemoroſus vaſtus:et
omnib⁹ fere inacceſſus.at poſtq̃ꝫ diuini ſpũs igne inflam
matus is qui ꝑmũ tugurium hic ꝯfecit ⁊ vitaꝫ celibẽ egit
monaſteriũq; fundabat̃ nemus etrũcatũ ẽ:trunciq; extir=
pati.adeo vt notũ nũc ẽ ville edificate ſũt. Sco.volo aũt
eos qui villas habitãt paucos poſſidẽ agros No.habent
agros ꝓ victu.ex quib⁹ ſiliginẽ recipiũt triticũq; et ordeũ
ac etiam alia frumẽta vt dño ſoluant cenſum/vtq; nullã
paciant̃ penuriã.nõnulli ex ipis vẽdũt:quorũ ſũt ampliores
poſſeſſiõs ſꝫ vt verũ fateor mlt̃i pl⁹ſtudent l̃ piſcinis:l̃ pa
bulis pecorum q̃ꝫ campo e quib⁹haud mediocrẽ fructum
ſuſcipiũt en planicies illa q̃ ſe obicit neqꝫ mlt̃ũ tpis decur
ſum arbuſtis erat veſtita. Nunc v̉o camp⁹ ẽ et fertilis:et
fructuoſ⁹ magnũqꝫ coloni ex eo alimẽtũ ſuſcipiũt.et ps.
quedã ad nos ptinet. Nũc pgam⁹ ad alia.illic balneũ no
ſtrũ ẽ Sco.quotiẽs balniare ſoletis. No.ſemel in quinde
na Sco.et id ſatis ẽ quidẽ ꝓ neceſſitate No.nũ et orreũ
ſatis magnũ ẽ:Sco.ita me deus amet No.pecorum iſtic
cura agit̃ et domus ille ꝓ familiarib⁹ ſũt q̃ equos:q̃ va

eas quiq̀ȝ porcos alijqȝ alia ꝓuideant que suppeditāt ad
vsum nr̄m Sco. nl'la certe vos deficiūt: q̄ et nat̄a nunc et
necessitas desiderat caucionéqȝ et ꝓuisioné reb⁹ in oībus
habetis. quā pulcri pauones sūt et ꝙ pulcerrime alt̄ cau
dam extendit et ampliat velut rotā ꝯficē velit No. p̄stat
nihilomin⁹ visui delectationé sȝ nobis illa ꝯmūia sūt ma-
xime tn̄ pauones tenem⁹ qꝛ vermes auferūt Sco. ml'titu
do pulloꝝ est No et opep̄ciū est ml'titudiné ouoꝝ pariunt
nā carnib⁹ raro vtimur/eo nūc frequēti⁹ ouis tanta vero
concio qualis in cōuētu nr̄o est quātaqȝ hic alitur copiaȝ
sp̄ requirit Sco. sed quis domos illas habitat? No. taber
na communis est. ꝑiter opifices habem⁹ sutoꝛé sartoꝛé ac
quā plures qui artificio et māib⁹ vsu necessaria acquirūt
Sco. satis é me illa ꝑspexisse. si cū gr̄a obtinebo? qđ impe
tratū iri spero/tū cetera cōspiciā No. anim⁹ vobis: ac spes
impetrādi bona sit nequaꝙ dubitetis. atq̄ nūc animaduer
tite neminem accipim⁹ nisi fecerit idé ter peticioné et id iā
vobis cautela sit p̄cibus vr̄is si p̄ma facie nō cōdescende-
rent Sco. ꝙobrem obsecro No. regl'a in se hȝ Sco. quid
tū fiet qn̄ p̄ncipio spe frustraboꝛ No. redeūdū é et p̄ces ml'
tiplicare. et cū ꝯstātiā videmus alic⁹ rogatus ei⁹ exaudiū
tur Sco. optime facitis mi dn̄e. Nam p̄mis cuȝ depuls⁹
fuissem rogatib⁹ ni nota mihi eént nō fuissem reuersus.
No. res magna q̄ durare diu debet vnis nō debet p̄cib⁹
temptari tantū verūetiā ml'tiplicibus Sco. nō min⁹ res
magna nō paruo eget laboꝛe. sed magnū mihi denegatio
ip̄a incussisset timoꝛem. atȝ quā vehemētissime timuissem
etiāsi rogassem sepissime ꝙ obtinuissem nunꝙ No. neqȝ
reuera repudiacionis ip̄a sit causa denegatio. sed qm̄ insti
tuta imp̄mis nr̄a hoc expꝛimūt Sco. de his q̄ȝ nūc satis
atȝ eciā habūde et audiui et scio. vnū restat ꝙ ex voƀ in-
telligē cupio No. et quid istđ é Sco. expone queso qđ cē-
ses grauissimū in hac religiōe No. surgere ad matutīas et

nō indulgere somno vt equum foret Sco. istiusmōi mo lestiam spero ɔsuetudo tollet mihi nō diffido. sꝫ ē ne aliō oro/ ꝑter ista/ qd me lateret No. nihil quicq̄ ꝑter ieiuniuꝫ qd omībꝰ religiosis ɔmune ē Sco. satis habeo mi domie ago grām ingentē vtcūqꝫ res vnq̄ se habuerit si ꝓdesse potero faciā sp No. grām postulo nullā nihil eñ ꝓmeritus sum veꝝ qñ fraternitatē nrām ꝓfitemi tum sencietꝭ quātus sit int nos et amor et dilectio Sco. ad ꝑntes ibo atꝫ illa etiā eis narrabo. qui faciles si erūt et ꝑstiterint adiutoriū q̄ ꝑmum reuertar. aut si nō ɔdescenderēt ꝓposito meo/ dabo opam ego ꝑmemetipm nihil me vt remoretur et deū spero eē adiutoreꝫ No. nō dubiteꝭ deꝰ ꝓuidebit: et taꝫ diu vos adiuuet qñ diu ipm imploretis Sco. valete mi dñe No. et vos valete feliciter.)

Ca. iij. quo loquunt qñ ꝑmū q̄ꝫ vestire solent et vocetur scolaris vbertus loquatur ꝗ primum cum priore. prior

Gaudeo vos vbertē saluū redisse Ub. optie pr̄ vos saluū inuenisse nō mō gaudeo verūetiā plurimuꝫ letor Pri quid boni narratis. aut quales successꝰ fuerunt fortune vr̄e Ub id q nūc narro nō magnipēdendū ē ne ꝗ certe spē in fortunā posui meā. ipa illa plerūqꝫ mortales seducit at qd in animū induxi meū vos nō latet itaqꝫ iā reuerti/ sꝑans me obtinē vr̄o ꝑsidio. vt vitā tā mūdā: tā ꝗ scāꝫ induē posseꝫ facite optie pr̄ vt mea i vos ē fiducia Pri. quarū cupidꝰ estis rerū mi fili Ub religiōis ac vite vr̄e Pri. cēsebā aim vr̄ꝫ imutatū eē. qñ q̄dē ꝓtraxistis veniēdi tminū Ub. absit a me scelꝰ hoc ⁊ q̄dē lōge/ vt ꝓmittere alq̄d ego ac sat nō facerē. sꝫ peto ignoscatꝭ q die nominato non reuēsꝰ sū res haud ꝑua me ꝑpediuit vt mihi ꝑens adūsabat amici obstaclo eē ꝑutabāt q̄siuert causaꝫ quisqꝫ ꝓ vi sua velut (nodū in scirpo) q̄ me ipedire valerēt

Pri·potuistis aūt omnibus resistere. Ub. sic est reuerende pr̄ Pri. magnū signuz ē constantie et deus faciet vt in effctū ducatur spes vr̄a: verū effecistis ne quicq̄ vos nūc impediat Ub. omīa prorsus nihil me ampli⁹ sollicitat q̄n liber mō in religionē ingrederer. atz ideo dn̄ationē vr̄am quā maxime oratū facio. adiutor sitis auxiliatorq̧! vt impetratūri valeā. atz etiam ordinem istū sanctissimi benedicti ingredi Pri. faciam et quaz mox vberte si ex animo illa ꝓloqueris Ub. exintimo pectore hec reuera ꝓgredit̄ locutio. Pri. p̄stolabimi interea quoad reuertar. si dominus grō s⁹ vteret̄ ocio vr̄i nō eēm immemor. feci qm̄ potui diligentiā vberte. supplicabaz dn̄o abbati! vt inspiceret cōstantiā vr̄am demūq̧ adiūxi vos in indignationē et parentū: et amicoꝝ ꝓpter hoc ꝓpositū incidisse. quaz obrem et clemētiā deberet vobis. et humanitatē ostendē Ub. suauissime pr̄ quid tū dn̄s grōsus Pri. difficilis ē omīo nihil spei dedit Ub. mi pr̄ duꝝ detis responsū! penitus forte denegauit Pri. nō denegauit oīo sz ayt se deliberaturū atz etiā visurum nūc vos surgatis igit̄. ad ip̄m vos duco Ub. tot⁹ tremo insuet⁹ sū loq̄ apd̄ magnificos viros qual̄ dn̄s nr̄ gratios⁹ ē. timeo me ꝑsus in ꝯspectu ip̄i⁹ obmutescē Pri. fortem recipiatis animū ne pusillanis videami Ub. ūt verecundia nō obstaret. sed q̄ dignitatis eius sunt p̄dicata queso Pri. gratiosum ip̄m appellabitis ꝓpulsate metum hunc totus iā mutatus est in facie color. non em̄ adeo metuendū ē. qr ip̄e hō mā̄suetus: et ꝑhuman⁹ secuz vt cū puero (vti fertur) septēni loqui poteritis Ube. fecistis mihi aīm et firmum quidē)

Abbas loquet̄ cū vberto et priore:

Saluus sit aduent⁹ vr̄ amice Ub. graciose dn̄e habeo vobis grām quā maximam Ab. qd̄ ē vobis nomen. Ub. vbertus Ab. bone vberte quid cupitis

me et rogo etiã nũc causa dei fieri ad religionez vr̃am me recipiatis Ab. religionẽ petere nõ puerile ẽ: aut abiectum quoddã. res magna ẽ ordo nr̃ magnorũqz laborũ ꝛ inge- nij conatu plena. ꝑopus ẽ quẽqz in ipaz qui ingredi volu erit antea plurimũ deliberauẽit/ vt nlla posthac penitudo sequat̃. vos ãt adolescens estis nescio cuiꝰ ꝯstantie et quod ammodo etas vr̃a molliciem p̃se agit. vereor ne faciatis q̃admodum mlti fecere/ qui cũ obtinebant a nobis vt ve stirent̃ habitu nr̃o suo tpe exierũt. tl̃es em̃ torrens: nõ spiri tꝰ sctũs mouet ad religionẽ Ub. nõ de turba illoꝝ sũ gra ciose dñe/ qui variũ mltiplicẽ animum habẽt. institui me- cum vitam religiosã amplectar/ et nunq̃ me a tali disces- surum ꝓposito enitar certe q̃tũ vires mee valeant ne mẽ tis vnq̃ mollitudo aliqua in me habeat imperiũ Ab. lo quimi satis modeste: ac discrete at illi inquibus periculuz fecimꝰ vt ceteris minꝰ fidei haberemꝰ effecerũt. equidez si nõ immutaturus essetis institutum hoc animi vestri ego p̃berẽ consensum . etiam dominus prior quam diligentis- sime ꝓ vobis rogabat. ignoro an quippiã bonitatis inge- nij vr̃i ꝓspexerit Pri. feci gr̃ose dñe: atz etiaz adhuc facio. spero adolescentẽ solertez et esse facilis nature. ac induto habitu crescere in deuotũ fratrem. idcirco gratiam vestraz rogatã volo in hac mihi acquiescat peticiõe/ eundẽ videli- cet recipiatis ad ordinem nr̃m. Ab. frater prior nimium mltiplicetis p̃ces. si vobis satis ꝓspectũ eẽ videt̃ ego p̃beo ꝯsensũ meũ. sit ergo in mãibꝰ vr̃is quãtũ mihi de potesta- te datũ ẽ. nũc vt a capitl'o impetrabitis vigilãduz ẽ. bone vberte p̃ces iã vr̃as ꝓpter dñm priorẽ qui mihi fr̃ est inp̃ mis carus exaudiui ꝓfcõ mltiplici instetit rogatu quoad obtinuit vos videtis qualis res in monasterio ẽ. sumꝰ et paupes: et diuites. paupes q2 nihil ꝓprij possidemꝰ nllus ẽ ausꝰ aliq̃d eẽ suũ dicẽ. ne ꝓprietariꝰ vocet̃. dites v̉o appella mur nã q̃sqz fr̃m oim ꝑticeps ẽ rerũ i mõsterij possessiõe

sunt. itaqʒ vos ꝓfessionē cum feceritis tantum possidebi-
tis et quidē iure de reb⁹ nr̄is familiarib⁹ quantū ego In
cōmūi vtamur oēs necessitate nr̄a nō quidē ab vtemur at
ꝙ vt vno verbo expediā qd̄ p̄cat⁹ estis a me obtinuistis
in me aūt solo situm nō ē mł̄tū in hac re capitulū hʒ agē
ideoꝙ ad ipsum vos remitto Pri. gratiose dn̄e gr̄e vobis
sint ꝙ p̄ces meas ad vos porrectas ꝑ adolescēte illo nō
estis asgnatus Ub. et ego graciose dn̄e nō quas debeo q̄
dem sed quas valeo gratiaꝝ acciōes ago Ub. nunꝙ ali
quis me potuisset induxisse aliquo s̄mone. vt cū homine
in tāta et dignitate ꝯstituto: et etiā potestate tā bn̄ aliquid
tractādum essʒ! nisi experiētia id nouissem Pri. num et an
tea dicebā ꝙ humani ip̄e esset ingenij Ub. quo pacto aūt
apd̄ capitulū loquar Pri. vocitabitis eos dignos. patres
reuerendos viros deuotos ꝓbitate p̄ditos. et ratio vobis
habenda est in om̄ibus q² plures illic sedent qui a vobis
diuersa etiā queritabūt. ex seniorib⁹ quidem quiuis ꝑ arbi
trio suo Ub. accingam me quantū potero Pri. pulsabo
vt capitulū iam cōgreget̄ sed me intereē necesse ē Ub. re
uerende p̄r vt mei reminiscami in bono Pri. faciā vberte
supplicastis capitulū ꝯgregarē. feci. siquid tractare habetis
date in lucē vt dn̄i intelligāt Uber. reuerendi p̄res viri-
ꝙ humanissimi supplico dignitatib⁹ vr̄is me in religionē
vr̄am accipe dignemini. et vt id faciatis ꝓpter deum oro-
Pri. abscedite nūc paululū vt inter locutōes fiant fratrū
Ubere vos antehac me rogastis mł̄tiplici v̄bo in ꝓmoti
one vr̄a nō deessem. laboraui ꝑ vobis quantuʒ potui et
apud dn̄m gratiosum et apd̄ capitulū. extuli virtuteʒ ve-
stram ac deuotionē! adeo vt vehemēs om̄s cepit ām̄iratio
at spero ꝙ supabitis hāc om̄em bonitate vr̄a ām̄irationē
querūt aūt fr̄es satis intellexistis nec neq̄ facere vos opor
tuerit in religione nr̄a. et itē si grauiora his aliqua incide-
rent an ea parato animo tenere velletis! si claustro como

dum aliquod inde esset euenturum Uber. reuerende pater prior audiui aliqua cōmunia que putatu facilia sunt. factu spero mihi faciliora. siqua tñ aut his similia aut maiora acciderēt facerē ne an nō haud iuditio meo relinquerem sz maioꝝ meoꝝ et supiorum qui talia grauipēsatione iudicarēt Pri. retineatis in memoria quid vos hr̄e ꝑmū oportz Uber. quid nam reuerende pr̄ Pri. vestitū scz tunicas duas mappam cantaꝝ scutellas duas stāneas ꝑterea q̄ lectū concernūt ceruical e plumis cōfectuz et lectum ad substernendū de lana viliori abrasa a pannirasorib⁹ pānosqz duos lintheaminū instar patos Uber. omnia ꝑsto sunt optime pr̄ Pri. discedatis modicū. interrogaui fr̄es om̄s vberte atz om̄s induxi vt cōsensum preberent ne spe frustra remā vr̄a. fuerūt beniuoli om̄es. et si vobis videbit vos sñ mora nūc amicire aggrediamur Ub. placet suauissime pr̄ et nihil grati⁹ certe possz euenire Pri. ꝯtuemi faciez meā vt ego video sic quoqz et vos. ꝑfecto habitu monachus estis corde aūt ignoro Ub. sum ita me de⁹ iuuat et ero cū ꝓfessionē fecēo verior. idqz sanctū bn̄dictuz spero adiutuꝝ. Pri. ꝯfirmamini in bono ꝓposito. atz deum non desinite ꝓ cōstantia exorare mentis vr̄e implorate beatissimum pr̄em nr̄m benedictū is potens apō deū est et nlla demonis sugestio poterit vobis nocere Ub. faciam ꝑstātissime pr̄ vosqz oratū volo in orōnib⁹ vr̄is me habeatis. ne callid⁹ et noxius humani generis hostis nōnunq̄ mihi nocē queat Pri. faciā ac libens nūc vestit⁹ estis et ordinē obtinuistis nr̄m ꝓ quo tantoꝑe supplicastis sitqz vobis ad salutem anime vr̄e Ub. facit deus optime pater et ꝓ hoc pietatis munere in orationib⁹ meis quoad vita comes fuerit. vestri semp ex ero memor.)

Ca. iiij. quō loquunt̄ de cibarijs et duo sit et alter Mirenus et alter dinellus vocat⁹

Stimabam nos alia habere hodie sed his comu-
nibus semp vescimur Di .et mecū ipe cogitaui in
mensa causam reor . Nam volum⁹ omnes adulari supe
riorib⁹.omēs loquamur ad volūtatem eoꝝ ipmis senes
tū iuniores nō audent quiq; verent ne i iram incident ipo
rum.itaq; res sp minuit Mi. ꝓbe dicitis autumabā ho-
die pisces nos habere vt quondā fuit sed frustra expecta
bam.offis et oleribus nos nutriūt Di. fauorem hz mgr̄
coquine dn̄i gratiosi.existimat quasi omnia in eo essent si-
ta Mi.habet de nobis iocularriū ludum videat vero ne fa
uorem amittat certe fieret ridicul⁹ Di.census habem⁹ et
tributa q̄plurima .quisnā cōsummit si bene penset om̄ia
decima ps nobis nō cedet veniūt equites pditissimi etiam
nō nunq̄ hoies his patēt fores nr̄e:hisq; om̄ia parata sūt
comedūt potant nō modo ꝓ necessitate.verūetiam libidie
alim⁹ eoꝝ equos. ipis gratiā habem⁹ q̄ huc venerūt etiā
si latrones sunt oimq; maloꝝ auctores Mine.illa sic esse
apertū est at sepenumero exclamaui ego. qn̄ ꝯtigit illi sunt
qui deuorant bona nr̄a ac si ꝓ ipis nūc fundatū esset mo
nasteriū.et quod deteri⁹ ē aliqui olim bellū nobis indixe-
runt.magna manu pecora ceperūt.deuastabant villas et
agros.incendia fecerāt colonos quosq; aut necabant :aut
in carceres turresq; ac ꝯpedes ꝓiecerunt.qui cū appropin
quant dam⁹ obuiam ipis ceteris etiā nobis sunt cariores
at f̄ribus qui chorū intrant:qui canūt celebrant mortuis
requiē petunt viuētib⁹ pacē:vniuersis veniā et misericor-
diaz implorātes.ipis quidē illis panis frustum quoduis
in os numerant Di.nihil veri⁹ dicere potuissetis om̄ia ve
ro illa ꝓpter melius faciunt.dilecte frater scitis em̄ quam
ꝓmpti pdones ipi sunt ad inferendū monasterio bellū.in-
fensi nobis sunt.importuni.et nisi dn̄s gratios⁹ retineret
amicitiā illoꝝ nūq̄ esset pax.idcirco ne mai⁹ malum acci
deret beniuolentiā eoꝝ retinem⁹ necesse est Mi nemo hoc

vituperabit. sed psimoniam habere cum fratribus nō lau do. et sumus tanq̄ equi rusticoꝝ qui ꝑ lucro sūt. id ē sat facē debem⁹ his qui bona sua istuc legabāt. ac mltis ante annis e vita mortaliū migrabāt Di. nō min⁹ tetigistis rē ipam. sꝫ magna frib⁹ oio non ē penuria raro quis de men sa surgit esuriēs Mi. quid dicā de caseis om̄ez hāc nobis immutabāt ꝯsuetudinē. vt in mēsis spacio quis caseū ha- beret. nunc cuiqꝫ nr̄m ad scindendū portat̄ neqꝫ in hoc co- modū nr̄m. verū dantis explet̄ auaritia Di. factū hoc ego nō magnipendo. accipio sp vt cōtentor. frustum eo ma- ius scindo itaqꝫ nullum in me habebit lucrum Mi. credo quid de ceteris qui nō libent̄ caseis vtunt̄. hij em̄ siqñ ami ci eoꝝ visitatūiri curarēt haberēt ipis honorē vt ostende- rent. nūc vero nihil hn̄t quo liberales sese demōstrant Di. rent̄ supiores nr̄i ꝑ frib⁹ eē caseos p̄sertim meliores illos nō ꝑ hospitib⁹. quisqꝫ aduenīes cognat⁹ nouit nos eē mo nachos quoꝝ interest nihil possidē Mi. nō magna āt est honestas monasterio nr̄o euentura. nempe qui de mēdico rum sunt religione hn̄t amicis (dū eos visere studēt) ho- nestatis gratia quippiam apportare nos nihil. illis paupe- riores sumus quis sane mentis nō ammirabit̄ Di. nolite fr̄ offendere pr̄es nr̄os. talia ꝓferre ꝯtumelia ē. quippe cū seniores ipi sunt sciunt experiētia q̄ nobis ꝯueniunt. ⁊ qui officiū ꝓuidere habent. nr̄m certe est ipis acquiescere Mi. et ego quidē acquiescam Di. ꝓbe facitis)

Alia locutio dinellus.

Rater mirene apposuistis hodie illotaꝫ mihi scu- tellam coclear immūdū. scissoriū maculatū id qui- dem ipm displicuit. et nisi charitas nr̄a obstitisset ira fuis- sem incensus Mi. optie fr̄ si obtigit ꝓfctō minie fecerim ꝯsulte. et capit me āmiratio vehemēs qūo casus ille euene

rit nam estimabam me omnia bene pspexisse at nunc sen cio celeritas me impediuit. nā festinabā in ope parcite frater dinelle dei cā Di. faciā libent. ver id timebā ne p hoc obprobriū mihi facē studeret. tñ negligētia vrā in hoc cernit. neqꝫ vos latet adquēqꝫ nrm ptinere diligenti⁹ pficiat qd̄ alteri dꝫ quā ppriū negociū. Mi. fateor in hoc peccatū meū feci tñ insciēs deinceps ero caucior. vos tñ oratuꝫ facio si dei ob amorem dimisistis vt nō obiectatis amplius. Di. faciā pmū āt qñ vidi ꝯcepi huiuscemōi nauseā vt vomit⁹ pxim⁹ erat. tñ mlta voluebā aio. creuit cor iram prouocās rō vo vicit. cogitabā em̄ nō par dꝫ fr quisqꝫ frī. et statim ignoscētior fact⁹. sed qd̄ ꝯmemoraui nō iniq̄ sꝫ fraterne feci. spero vos fraterne accepisse. Mi. in pte omia interptor meliorem. etiaꝫ siquis me obiurgat pterea vobis grās habeo. atꝫ etiā magnas valete. Et vos charissime fr.

Alia locutio Mirenus.

Allidus estis fr. interprandēduꝫ hodie habuistis pisces ego āt carebā Di. cepi de reseruaculo meo. quippe sic censeo q̄ fuat dū pt dū eget aliquid reperiet. omnia āt si deglucianť dum apponanť nobis cū nihil apponitur carem⁹ Mi. optie opinami ac meli⁹ intelligis. hodie certe cogitabā qñ vos comedē vidi: ille sagax ē et solercia ñ carꝫ vt plerūqꝫ recōdit cibos meliores nō deuorat vt pmlti solent pter gulam erplendā. sed pocius pnecessitate vtiť Di. etem̄ mea fert sña quāto ipa sūt cibaria esu meliora tantaqꝫ pcius sumi debeant. itaqꝫ ducem seqmur naturam. nā multo pauciores pturit res pciosas quā viles. omni nasciť in orto infelix vrtica. at in locis culciorib⁹ mollia crescūt. viola hoc quoqꝫ a medicis audiuisse nō sū beniuolētia in mentē venit. cū appetitu cessandum esse cuꝫ ferculis vtimur delicatis qui em̄ immoderate sumit pml'

tos morbos subire solet Mi. optime frater quando satu-
ratus ꝯmunibus cibarijs ita vt esuriem nullã sencio. iam
cuz delicata afferunt ꝓmptus appetit⁹ est/ac si antea mihil
comedissem nihil in residuo reliquo Di. haud parꝝ corpo
ri officit si satur comederitis Mi. estimetis autez nocere?
Di. estimo et id vere scio siquidem ilius modi ferculis na
tura gaudet nimiũ attrahit anteq̄m̄ digeritur ac inde cre
bro podagra generatur crebroq; lepra ꝓinde diciores in
mundo delicate lauteq; semꝑ viuũt raro gaudẽt sanita-
te. ni assit frequentia quadam medici vigilantia Mi. hui
quid narratis. equidẽ incussistis mihi nauseam abhorreo
em̄ a talib⁹ amplius cibis Di. abhorrendum non est sz su
mendus parce. atz ita vti nõ abuti licet Mi. modo non
miror escas illas ceteri cum careant vos habere et ego q̄
nunc pariformiter faciam Di. in reseruaculo meo nuces
adhuc sunt. suntq; pira poma pisces. cogito frequent me
cum in edendo rationẽ esse habendam. ne cibus qui sani-
tatis causa recipit in morbum vertatur. neue potus egri-
tudinem inferat Mi. et ego om̄i rationis conatu operam
dabo et vos sequar Di. si sapitis certe ventri dabitis ad
sustẽtationẽ nihil vero ad voluptatẽ Mi. nunc causã ego
cognosco impulsus vr̄i. ꝙ plerũq; vobis sunt et pisces et
alia cum ceteri deglutiuere. et reuera mihi creditu verisile
est Di. vultis adhuc ostendam vobis nuces poma et mul
tarũ arborum fructus quos reseruabaz ante quindenam
cogitandũ est eos ipsos fructus datos nobis esse ad refe-
ctionẽ. itaq; parce debem⁹ sumẽ. qui vero recipit quantũ
vsus ipe appetit nec cesset donec venter tumet. et in guttu
re quasi alius generatus gustus/is nociu⁹ sibi ẽ et natu-
ram debilitat suam vim q; eo infert Mi. gratia sit vobis
amantissime frater de tam salubri eruditõe uestra. et be
ne mihi ꝙ hec audiui que profutura esse spero valete Di
et vos perpetuo.)

Alia locutio mirenus.

Rater dinelle notastis intercenādum quam turbe visum in nos mgr̄ coquine contulit. obliquevidit velut si fuisset ira concitatꝰ causa vero me latet Mi. vultis vobis exponam! Di. exponite queso pcare frater Mi caseos attulit duos alter recens: putridus alter erat. et fere omēs de recenti scindebant et pleriq̄ꝫ frusta magna. arbitratur ipe in rem non fore atꝫ id qn̄ noui vix a risu me continere potui sed eo plus accepi de caseo meliore Di. ne ipm quidem iuuat. etiamsi omnem ostendit pcitatem. existiat forte ꝙ sui sunt casei. nobis alia longa est sententia Mi. crastina luce attente animaduertetis et profecto me inuenietis nihil eē mentitum Di. faciam equidem et si plene istud intellexero frustū accipio eo ingencius. nō enim de manibus eius euenit bona nostra sunt. qđ si ei difficile est adiutabat veterem abdicare ꝯsuetudinem dedisset vnicuiq̄ꝫ quod suū fuisset Mi ꝓbe narratis. nam vt conuentui aliq̄d possunt detrahere illa et itē alia incepta sunt. et officiales nostri fauoris gratia dn̄o ad aures currunt gratiose suadentes fieri quo antiquꝰ mos abicit. quod cōmunitati est detrimentū. ꝙ si omēs eiusdem ani essemus atq̄ꝫ ꝯsilij certe hec ipsa non pateremur Di. clamāt omnes obedientiam esse tenendam. et cū maior ps consenserit et ipi impmis seniores nihil ꝯfert iuniores repugnare Mi. ita q̄ꝫ inter nos discordia facit vt mlta amittamꝰ que iure credere nobis debent Di. deus bene vertat in me positū nō est. doleo certe siquid aduersi acciderit mea tantum interest superioribus parere si bn̄ regūt bn̄ quoq̄ꝫ habebunt. si male penam non euadent. tum cum dixerit iudex ite benedicti in regnum patris mei. maledicti in ignem eternuꝫ Mi. optima ē sententia vestra pulsus est ad primam valete Di. et vos feliciter.

Alia locutio mirenus ꝛ

Semper nobis apportantur oua danturqꝫ ád cibũ quottidianũ. nõ mõ non libenť ipis vtor: sꝫ inuitus. q̊ꝫ ipa respicio Di. ouis ꝓfecto carẽ vnq̄ꝫ nequim⁹ eq̄dem si vt caro sic et oua nobis interdicerenť cũctis miseriores essem⁹. tñ p̄ter pisces null⁹ eẽt cuiuspia reputatiõis monasterij cibus Mi. pisces ego laudo quib⁹ nisi delectarer nec vllo me pacto ad claustrũ istð dedissem: oua mihi ꝯtraria. ab olerib⁹ mľtũ abhorreo. . nec in offis magnã accipio delectationẽ Di. corpi p̄standũ ẽ sacris ministerium p̄bere queam⁹. nõ vt gulaꝫ expleam⁹ sctm̃ amplectamur ordinem. nõ vt ventri seruirem⁹ velut pecora sꝫ vt deũ in om̃i timore p̄ oculis habem⁹ oia q̄ carnẽ atꝫ aim titillant aut ꝓuocãt ad libidinẽ. aut ad alias voluptates abiciam⁹ Mi. vera p̄dicat oꝛo vr̃a. at ne nimiũ fiat maximope prospiciẽdũ ẽ. atꝫ qm̃ ne in medio cadam⁹ itinẽ vt equis nimium astrictis frena laxanda sũt/ loꝝ vt nõ ledat. ita ẽ nobis ea quidẽ q̄ duriciem p̄se ferũt mollienda sũt Di. nimium onerat⁹ in via deficit. nihil ãt religiõis nr̃e cerno qð importabile ẽ Mi. oia portabilia sunt fateor sed alter alterius fragilior ẽ natura. itaqꝫ nõ om̃es possimus oio nec ea singľis eadeꝫ data ẽ ꝯplexio Di. maior in vno repitur (nõ inficior corpis) valitudo quã in alio. sed quis in vobis est defect⁹ Mi. minimã huius rei ad me parteꝫ refero. id tñ vnũ palã dico nõ de forciorib⁹ me eẽ. neqꝫ ea ãte q̄ multis cõueniũt mihi cõpetẽ Di. siquidẽ vera si p̄dico om̃ib⁹ estis tenerior Mi. scio quid me angit. ac etiã quis sit dens nũc quẽ doleo nõ ignoro Di. iã palescit facies vr̃a credo equidem ex dentiũ euenire dolore Mi. nisi religiõis nũc ꝓhiberet p̄ceptio. forte ad manus vr̃as locutiões responsurus eẽm Di. neqꝫ iniquo illa ꝑtuli animo. sꝫ miror cũ eã in vobis nature p̄sensistis debilitateꝫ. q̄ꝛ in religionẽ etiã arcte

ac religiosissime tenendam ingressus estis. Mi· dicaꝫ fra
ter amor multa facit ad nullã rem mũdi quam ad ordi-
nem nr̃m ꝓpensior eram Di. et amor ꝯsuetudinẽ facit le
uem omniaqꝫ tollit Mi. nõ nego quanꝗ̃ ꝯcessũ ẽ si rationi
b⁹ pugnẽ q₂ naturã auferre nõ p̃t. Di. pħorũ ẽ rationib⁹
pugnare Mi. nemo me induxisset frater ꝗ credidisseꝫ vos
esse tam facciosum Di. nõ debetis ꝯmoueri. oĩa optimo lo
cutus sum animo nõ litigationũ cã de ꝓmpsi. valete Mi.
et vos quoqꝫ.)

Ca. v. quo pacto loquunt̃ cũ relaxandi animi gratia ad ortos vadũt. Mirenus.

Vero nos ad ortũ ituros hodie atꝫ ẽtiã animos
occupatõe dep̃ssos releuare Di. inducta ꝯsuetudo
est fr̃es isto iã t̃pe spectare medio ortos: viuaqꝫ crescentia
plantarꝝ Mi. ec morẽ hũc puto eẽ immotũ Di. prior sepe
numero rigid⁹ nr̃a ꝑuilegia minuẽ studet vt ecce. vñ pro
gredit̃ cũ fr̃ibus aut quorsum meatũ dirigit Mi. certe or
tuꝫ petit exulto gaudijs. sequimĩ ẽgo vt vna ꝓficiscamur
Di. sequor ercle Mi. quis mõ eã repẽte memorẽ fecit mẽ
teꝫ mihi vt de hac re loquerer. videte viridis ort⁹ ẽ atꝫ etiã
gramia letasse ostendũt. et itẽ canore nr̃as aues cõplẽt au
res. dulcis sonitus. cantusqꝫ laudatõe dign⁹. gaudete fra-
tres: et tepidos animos resoluite hec hora nobis optia est
Di. vbi vultis ꝯsedebim⁹? Mi. oim sñã ẽ sub salice viridi
tegmineqꝫ ei⁹ quiescam⁹ Di. salices flore carent amenita
teqꝫ ip̃ius. cernite pomũ quã dulces aspectus p̃stat odorẽ
nobis dulcissimũ Mi. maior natu estis fr̃ dinelle nos pa-
rere est equũ. igit̃ ꝯsedeam⁹ et ventulũ leuem gratant̃ huc
flantem accipiam⁹. Di. acturi nũc quidnaꝫ dicite sumus?
Mi. quisqꝫ aliq̃d adducat qđ p̃ se refectionẽ gerat Di. op
time opinamĩ incipiatis et voto ṽro non aduersabimur.
Mi vos incipe iustũ est auctoritate senectutis. et qm̃ oim

fere habetis rerum experientiam. dicere iocūdas vos et me
moratu digna nemo negabit. Di. callid⁹ ē ille et quā be-
ne posset simplici mentē releuare. nō is sum qui orōe vr̄a
inani decipit̄ Mi. dicite queso sum ne mentit⁹? Di. nō di-
co vr̄m ē iudicare quo ex fonte pcedat locutō vr̄a Mi. ne-
minē diu petim⁹ neq3 res magna ē fabulas ducē inaptuz
si omnib⁹ videt̄ paratus sum Di. null⁹ repugnat si p̄terea
vobis cordi ē incipiatis Mi. animaduertite q̄so et audite
nūc quid dictur⁹ venio. olim qn̄ saluator nr̄ hoīm ob salu
tem m̄ltas terras obambulasset. ac princeps apl̄oꝝ vna
secum pficiscet̄ btūs petrus. dilexit dn̄s paupes apud eos
plerūq3 hospitari voluit. petr⁹ āt famelicus ad locupletes
crebro suasit diuerti. accidit vt die quodā ꝯsumpto prope
crespusculū in villaz ingrederent̄ domus se paupis obiecit
edesq3 diuitis in quib⁹ nupcie celebrant̄. inquit dn̄s petro
vbi hospitalitatis ius recipiam⁹. cui petrus dn̄e dom⁹ h
alta et cōuiuia forsitan agūt et horas letas ingrediamur
nā beatus petr⁹ fame torquebat̄ sese saturatuꝝ in domo
diuitis sperabat. at3 huic dn̄s cui omnia manifesta. petre
inquit diuites pauperiez aspnant̄ et si me audies casa illa
erit hospiciun nr̄m. at petrus quē fames torsit importu-
nus diuitis edes introiuit eūq3 dn̄s sequebat̄. tamē in dor
so apparuit velut lutina ei⁹ cū tectura ymago quedā. spō
sus lete petrū accepit potū porrexit. sperabat aliquid eūdē
in lutinis eē cantuꝝ. qui cū nullis modis inducē ip̄m po-
tuerūt. et spōs⁹ et ꝯuiuaꝝ m̄ltitudo ira incēsi impetū i euz
fecer̄t dirisq3 v̄berib⁹ totū ꝯfecer̄t corp⁹. ac postea pepule
rūt de domo fleuit petr⁹ durit̄r v̄berat⁹. cui dn̄s en dom⁹
magna diuitumq3 possessio inopes spernit. sequere nunc
petre atq3 consilijs obtpa et mediocris ingrediemur donū
hoīs. ad quaz cum peruenissent om̄is humanitas eis osten
sa ē. itaq3 sit fabula mea ne spez ponamus in diuites naz

diuicie fraudulente sunt.sed oīs spes nr̄a ad deū ascendat qui nūq̄ sperantes in eū relinquit. at inmentē nūc venit de salicea velle fronde sertū ꝯponē.et cui⁹ ego caput impo nā post hoc dicē nō recusat Di.baba fr̄ quo abibitis Mi optie fr̄ dinelle siquid nūc succurreret qd̄ capiti vr̄o maio rem eēt honorē allatuꝝ id imponē ei studerē atꝫ hoc vnū appareat ꝯgruere dignitati vr̄e.dicatis ergo quippiā nobis qd̄ memoratu dignū sit. Di.o ingentē audaciā imponitis caluo nunc capiti crinale Mi.aurea mihi nō ē corōa. lau reolā de salice eius ve frondib⁹ ꝯfectā bono animo accipia tis Di.qua vero rōe imposuistis mihi Mi. ea quidē lege vt cū dixeritis fabulā:atꝫ adeo iocūdissimā aliū q̄ posthac dicat decorare studeatis.vt habeat aliquid qd̄ q̄i ornamē tū quoddā ei sit.vt eo maior nobis iocūditas sit euētura. Di.iam plane vos intelligo atqui om̄es si hāc legē ꝯmu nem retineam⁹!et ceu statutū quoddā ab oībus inituꝫ ac factū.bono animo ferā fabulāq̄ꝫ dicere nō recusabo Mi. iniciate fr̄ scio de hoc om̄es gauisuros tn̄ postea dicturos quenq̄ꝫ ꝑ vi sua Di.acquiescam vobis atꝫ etiaꝫ fabulam in aptuꝫ ducā. Spacio quodaꝫ tp̄is elapso monach⁹ qui dem religiōis nr̄e cupidus honestatis et ambiciosum ge rens animū nihil tante cure fuit quā vt in abbateꝫ eligere tur.demon vero qui.mille artifex est circa noctē ferme me diam cū matutinas obdormiuisset apparuit surge ergo in quit ac somnum dissolue apperi ocl'os meq̄ꝫ cognosce.ille inertē pepulit manibus soporē ocl'os aperuit radiantem sensit lucem ⁊ velut angelū ꝑse stantē:imptholā qui tenuit gemmatam manib⁹suis. mox religios⁹ sese corripit electō palmasq̄ꝫ ad celū tendit.o quisq̄ꝫ es angeloꝝ inquit/cellā qui cōples luce tua.intercede ꝑ famulo tuo supplicit' oro. depone inquit demō formidinem et suscipe donū e celo de missum!quo veneraberis a cūctis hoībus.nā abbas mor tuus est et nutu diuino fr̄es in abbatem te eligent. et ho

nor fueris monasterij. cunctisq; fratribus decus. at religi-
osus inclinās caput sperans sese imphola muniri. diabo-
lus tripedem nigrū capiti eius imposuit. atq; etiam apt
nō exieris donec oēs veniēt frēs iubilo clamātes dñe gra
ciose quib⁹ dictis euanuit. fr̄ vero p̄mū orauit deo gratiā
agens de dono: deq; officio in sperato tñ m̄ra tacit⁹ secū
agit de monastrrij statu voluēs aio quos nā in officiales.
cōstituere velit. et qualit aduersantes ei deprimē possz. die
vero ac luce oriēte ceteri eū querētes fuliginoso ip̄z tripe-
de inueniebāt aggrauatū. eundēq; erectas manus celum
versus habē viderēt. at senio quidā fr̄ graui ɔfectus post
longam āmirationē cognouit dyabolicis ip̄mill ū suggesti
onib⁹ eē deceptū. fr̄ inquit q̄ causa est de uocionis vr̄e. at
ille turbido visu eos respiciēs āmiratus q eū abbat no-
mine nō appellabāt. qui cū respōdere nollet vocat⁹ est pri-
or. atz eundē ip̄e viderit mādabat obediētie p̄cepto palaz
diceret aquo caput ei⁹ vetulo eē tripede nūc deformatū. tū
surgēs decept⁹ num apt imphola ē qui cū sensit sese defrau
datū. rubor vultus verecūdiā ostendens oia fratrib⁹ indi
cans quoquo se pacto habuere ac demuz penitentiā agēs
fctus est frat et humilis. et deuot⁹. itaq; clarissimi fratres
aspernamur supbiam. null⁹ sibi arrogat ne cōtingat qui-
dē nobis vt fratri contingebat huic sumus humiles deuz
timētes vt non perfidus nos vexet temptator. et ne pluri
bus agā de fabula mea hec dixisse satis est Mi. Cui nūc
crinale preciosum imponā. fratres forsitan piget si in p fe
rendis fabulis longi⁹ tp⁹ conteremus. si omib⁹ placeret p
duceremus et nunc quidem de alijs sermones rebus Di.
existimo singl'is placeret siquod sciretis iocunditatis cona
men ostenderitis Mi. ferre solis radios molestū est mu-
temus quietem. Di. vbinaz oro melius sedebim⁹ Mi sub
quercu frondosa. arbor densa est atq; vmbrosa: foliaq; ge-
rit lata non facile solis ardor penetrat Di: faciamus igit

Mi. o salue glādifera quercus iouis quondam arbor ap-
pellata Di. iupiter nunq̄d de⁹ gentiliū est Mi. sic ē frater
Di: cur ei⁹ ob amorē arborem salutatis Mi ꝓpter v̄tutē
eius facio Di quenā virt⁹ ipius ꝑcor? Mi. de re queritis
ꝓrsus māifesta. frōdosa etem̄ ē ⁊ solis a feruore nos defē
det Di' atz alie eandā hn̄t plante virtutē Mi' et quāplu-
rime adhuc ei⁹ vires sūt nō oibus note Di. quenā dicite
queso!. Mi. de ramusculis ꝓsomata fiūt trūci cū findunt
ad ꝯcremādū apti Di. quā sagax ille ē. et omne (vti reor)
studiū apponit quo ceteros queat deridē. Mi. neqz huc ꝓ
fecti sum⁹ grauitatē vt obseruarem⁹. verū vt quisqz recrea-
tionē possit accipe sūma dz opa eniti. sz ad rē redeam et q̄
sūt nature illicis intelligē poteritis paucis edicā. nēpe ar-
bor bn̄dicta ē. in ea tres abrahā vidit ꝑsonas: atz vnū de-
um adorauit hoc sacra ꝑdicat scriptura· hoc vet⁹ loquitur
testamētū hocqz ꝯprobauē ecclesie doctores. sz audite iam
oro. nullā pia arborem vetustas maiore celebrauit laude
quā quercū. priusq̄ ē agricultura ꝯpta hoies eius fructu
alebant ꝑdicebantqz ab eius dispositōe futura. verissimū
fuit augur iū siqn̄ exeius id signo cognouerūt. qd̄ apd̄ po-
etā legere memi Sepe maluz hoc nobis si mens non leua
fuisset. de celo tactas memi ꝑdicē querc⁹. neqz ipius omes
mihi note sūt virtutes Di: magna de hac narratis arbo-
re. maiori eā deinceps amore ꝯplectar Mi. optimi frēs su-
mus ne etiā riuos aquaꝝ visuri? Di. quid em̄ circa riuum
agemus? Mi. clara (aiunt) aqua ocłis ꝓdest Di. placet
q̄nquidē estimatis iocūditatis esse quippiam circa aquas.
Mi. videte iam oro clarissimi frēs num delectabile ē pisci-
culos huc illucqz uersari Di certe magnum video piscem
sed nescio quo nomine vocetur Mi. spissum putetis illaz
frater? Di. recte hunc eundem Mi. carpo est Di. bone de-
us continet carpones ripa Mi. equidem continet an hoc

ignoratis frater? Di. ignorabam. suspicabar carponis eẽ formam. non autem dicere audebam. sed videte luceũ astu tus est. agitãti motu pisciculũ sequebatur sed non arripie bat Mi. defraudant nature est deglutit quosq̃s arripere pisciculos potest. at cuiusmodi sunt pisciculi in fundo am bulantes/ Di. oblõgos putatis illos Mi. recte quidẽ Di fundule nuncupant Mi. optime mirum vt non agnoui. Di. sencio in locis libent sũt arenosis Mi. nullibi libenti us Di. habũdat quantum dinoscere valeo riuus ille pisci bus Mi. ripa ẽ diues piscium cõtuemini rubeculam pul cerrime se obicientem Di. habet ne canceres? Mi. plena ẽ et quam plures adhuc alios continet pisces quorum nom nos latet Di. habet ne etiã forellas? Mi. nullum est pisciũ genus q̄ in tanta hic est copia quanta ipse sunt forelle Di. priusq̃ monasterium ego ingrediebar audiui a meis sepis sime parentibus nullum esse riuulum forellarum qui au rum obseruaret Mi. et ego pariformiter audiuerim. di cunt vero et quibus notum est id eẽ aurũ flamine id ẽ tam tenue vt nisi ab his qui ipsius habent colligendi artẽ col ligi non possit Di. de hoc satis quid vero amplius acturi sumus Mi. me fugit nisi quia solis feruor sudore nos ma didos fecit. aqua nos illa abluerem⁹ Di. et mihi cordi es set siquidẽ omibus videret a me nulla fieret mora Mi. ex uamus igit nos o frater dinelle hec aqua frigida quã op time nos reficiet Di. medici vero exclamãt febres eẽ timẽ das maxie veris tpe. perdulcis frater sitis caut⁹ ne forsi tan piculũ subirem⁹ Mi. nemo ẽ credite qui semp medice viuere pt. nl'a em̃ sic ego quidẽ arbitror relaxatõ ment ẽ iocũditatẽ hñs nob nociua Di. ⁊ ego intrabo. q̃d sb portu qrit? et pisces et cãcẽs Di. audio piscator est Mi. ñ sz fili⁹ piscatoris videte peto cãcerẽ sat magnũ D. nũq̃ credidissẽ

nisi iam conspicatus essem tam perituz vos esse in piscan do Mi. honestum sencio esse negocium nam apostoli fue runt piscatores Di. inquit dñs faciam vos piscatores ho minum sed de hac quidem piscatione nec quitq̄ mihi con stat Mi. et nunc cessabo timeo buffones et ranas interdū in his antris quiescūt Di. etenim si aurei forent pisces sb ruboꝝ nō quererem radicibus vehementer metuerem ver mes venenosas Mi. ferūt enim aquam fluentē non pati venenum Di. ferunt equidē at difficile creditu est ego ipē hisce oculis colubres flumina transnatare viderim ceterū de hoc satis nunc refrigerium suscepimus iam rō exeundi succurrit Mi eadē mihi sñā est Di. campana nos vocat Mi. more breues hee mihi fuerūt. extimabam nos puulū hic tp̄s fuisse. et tres ferme hore dilapse sunt Di. solacium istud tempus non metitur vadamus igit̄ ne si negligere mus indignatio nobis succresceret superiorum Mi opti me suadetis.)

Ca. vltimum loquunt̄ philbard⁹ et chilo

Quondam optime frater omnia fuerunt: et dispo sita quidē et ordinata Chi. nō satis vos frater in telligo. edicite qd̄ nam sit intentiōis vr̄e ꝓpositum. Phi. olim consolationē habuimus si qn̄ accidebat vt defectum habuimus ea certe suppleuit: atꝫ vt ita dicā fuit nobis pre sidium aliquod. oīa vt potuim⁹ absqꝫ cōplere quauis de fectione. nūc omnia in māibus stant abbatis. quicquid ip se vult necesse ē queqꝫ ex optimis affirmare. si quis non assenserit ꝑpetuā habebit indignationē Chi. optime frat quid nam est in quo iustum pium deuotūqꝫ dñm nr̄m: et vt dicā/ graciosum incusatis. Phi: magnū ē nec ne o frat

chilo dijudicetis. primum enim cum ingressus fuerim in
monasteriū magna erat et fere oībus fratribus libertas.
quippe cū choꝝ expediuimꝰ nō fuimꝰ astricti qualit̄ et nūc
quidem dominus nr̄ nō solum me solet astringere verū-
etiā quēq optimū ex fratribꝰ monasterij illiꝰ habuimꝰ pe
cuniam et aliquātisper ꝓpria ꝑ vsu ꝯsuetudineq nr̄a Nā
cū ad nos vel amici veniebāt vel qui familiaritate nobis:
vl' necessitate fuerunt coniūcti. potuimꝰ ipis honorē osten
dere nūc ea omīs nobis adempta ē facultas erepta conso
latiōis munꝰ. et quicquid honestatē p̄ se fert abbas noster
iam abstulit. quid putatis mihi iam eē atq alijs animi/qui
hec solet: atq adeo bñ pensare Ehi audiui omnē quē mo-
do contulistis sermonē. verum vt mihi apparet minꝰ eq
tali iam incusatiōe dominū nostrum ꝑsequimi Nam si ve
ro ipm iudicio afficere velitis nō mō factū illud laudare
tis verūetiā quecūq acta sunt vltro ꝓbaretis Cogitetis.
o frater quo sumꝰ in statu quā vitam ingressi: q̄d nō mō
polliciti sumꝰ. sq insup sancte iurauimꝰ /cum ꝓfessionem
et ego: et vos q ceteriq omēs frēs fecerūt. equidem illud
vnū ꝓmisimꝰ. ea velle tenere que pr̄es nr̄i beatissimi viri
sanxere. Sed qm̄ dissoluta fuerit vita nr̄a: et enormis an
te reformationē scimus omīs. habuimꝰ ꝓpria et recte forsi
tan ꝓprietarij nūcupati. ꝑs ludo inhesit. ꝑs mulieribꝰ in-
quinata impendebat tum hominū oblocutio et infamia pe
ne maxima. tum ꝑiculū anime nr̄e. formidādū erat cun-
ctisq ē tēporibꝰ ne ira dei descēdat vlcioq ipius sup nos
hec oīa vt euitare possemꝰ: atq viuē in grā dominꝰ noster
grosus regulas: et instituta ordinis obseruare statuit. sine
quibus nullꝰ in religione nr̄a sanctissima saluari poterit.
Vbi. putetisne amande fr̄/eos quidē illos/qui etatē ege-
re suam in monasterio illo condemnatos eē? et ipi religio
si/monachiq fuerunt querētes in hoc vite curriculo futu
ram patriam/vitāq eternam Nec sp dissoluti fuerūt. aut

enormes: quanq̄ alius alio erat aut melior aut deterior. fateor non fuisse tum equales Nec modo sumus tametsi beata vobis videt̄ sanctaq3 vita Chi. durus estis o phil- barde. satis incaute iam incōsiderateq3 loquimī queritis primum saluatos ne p̄decessores nostros putem. nō enim ꝓpheta sum: aut diuinator. deus nouit cui nihil occultū est Ceterū ad vnum respondeatis mihi oro Phil. respō debo vt libet Chi. est ne melius tenē monacho sacra insti tuta ordinis. atq3 adeo sancta a viris p̄cipuis: et illis qui ordinē fundabant nostrū: an transgredi? Phil. tenē meli⁹ Chi. an dominus noster mādauit tenere p̄fata an aliud quiddam Chi. p̄fata Phil. igitur meli⁹ tenere precepit. quasobres iniusta est querela v̄ra Phil. inuiolate ordinē tenere atq3 etiā regulas obseruare p̄ris n̄ri diui benedicti nemo culpat. verū fr̄es astringē: auferreq3 ab ipis consola tionem non deuotōnis causa. sed cupiditatis pocius nō p̄conium aliquod sed odiū ostendit et auaritiā Chi. num quippiam habere ꝓprietarij est Phil. est Chilo consolatio aliquid est nec ne? Philhard⁹. aliquid Chi. ergo habere quippiam ad ꝓprietariū spectat itaq3 optime fr̄ quocunq3 nos vertimus dūmō consolationē obtinem⁹ ꝓprietarij su mus. q̄m ꝑniciosū vero sit monachū fore ꝓprietariū ex eo id maxime intelligi potest/ quod nō solū vulgus verūetiā sancti quondā p̄res p̄dicabāt monachum habentē obolū ne ipm quidē obulū valere Phil. audiuerim sepenumero dici verbū id commune sed q̄m graue sit: et molestū in hac mō manē obſuaātia id vnū oñdit. q2 fr̄. Magnell⁹ atq3 etiā Wentler grauitate ipa ꝑterriti profugerūt. et ad alia mo nasteria sese ꝯtulerūt Chi. obſuantia n̄ra ac ordo sc̄tūs nō mō molestus nō ē: sed ne grauis quidē. ve᷑ sic viuē assue ti nō sum⁹. Cum vero ꝯsuetudo ꝯfortabit̄ oīa nob̄ erūt et leuia: et dulcia quare iam ꝓpter sūmā int̄ nos charitatē eximiūq3 dilectionis amorē vos admodū oro hāc vt opi nionē abiciatis: ac demū ipe cogitetis qui nam sumus in

religione et quid salus animarum nostrarum a nobis ex-
poscat ⁊ breuis quedã: aut voluptas. q̃ delectatõ nos ñ se
ducat. vt viuere valeam⁹ scté in charitate. hoc fit dũ obe-
dientiã tenem⁹ erga supiores. dilectionẽ in ꝓximũ queq̃
frm deũ timẽtes in oibus factis opib⁹q̃ nr̃is ⁊ cũ ex hac
...grem⁹ lacrimaruz valle et miseriaꝝ sentina/mũde pure
q̃z sequi valeam⁹ agnũ quocũq̃z ierit. et viuẽ p tpa cũ ele-
ctis sempiterna. Phil. quãdulcissim⁹ ẽ o fr̃ chilo ſmo vr̃
Incendistis ceu igne quodã cor meũ ad bñ beateq̃z viuẽ
dũ. Uos em̃ ꝓpter sũmã int̃ nos et ↄsuetudinẽ et charita
tẽ/oro/ me hortari nõ desinatis. cognosco et apte q̃z pluri
mũ antehac me errasse. et ab ipa vita etiãsi abhorrueri p⁹
hac nõ declinabo. Chi. de⁹ sit bñdictus amãtissime frater
laudeturq̃z p secl'a sempiterna q̃d errorẽ hunc sentire: et i
viã redire incipitis. polliceor vobis quibuscũq̃z potero ver
bis vos hortari nõ desinam. atz vt id cõsequi valeã deum
spero adiuturũ. sanctũq̃z bñdictũ p̃rem atz patronũ ordi-
nis nr̃i. Chi. gr̃a sit: et immẽsa dño nr̃o g̃rose vt a mala
ↄsuetudĩe nos amouit: et a piculo aĩe nostre spero nos de
inceps viuere beatius. quod vt facere possumus atq̃ vt
cõsequamur deum exorare non desinemus.

Sermo alius Philbardus

Ura iam serena ẽ frater chilo. ibim⁹ ne ad ortu
lum refectiõis gratia Chi. probe narratis iam ar
bores florent: et arbusta. viret pratorum ãplitudo. et cre-
scentia fere leta sese vndiq̃z obiciunt. sumamus igitur ho
ram nunc laxiorem: atq̃z ad ortulum proficiscamur Cer
nite optime frater Num pulcher hic visus est Nam pomi
flores piriq̃z parturiunt reuiuiscunt cespites et nemora fi
nitima: silueq̃z frõdescũt q̃s nob̃ delctãbilior possz eẽ loc⁹
in q̃ tot viderem⁹ q̃t in illo et arbores. ⁊ loca germinãtia

amenitatem pre se: et delectationē ferentia Phi. probe di
citis frater at illud mihi longe amenissimū videt aquā cer
nere subterfluentē non ripam tantū quā bleik appellamus
sed etiā flumē kempnicz quippe de ipius susurro haud par
uam suscipio delectatōz. Chi. et opidū ꝯspicari possumus
ac etiam mōtes circū circa. atz omnē quā videmꝰ regionē
dempta ciuitate/ ꝑ monasterio ē. Phi. audiuerim opidū
etiā quōdā ꝑ monasterio fuisse Chi. dicūt. ego in priuile
gijs nr̄is ita eē scriptū inueni. sz quō aut quo pacto amisi
mus nō satis mihi constat. Phil. est ne vlla spes optime
fr̄ recupandi opidū ipm. Chi. nulla ꝓrsus/ pncipes enim
potentes sunt nō admittūt vt rursꝰ in ipm monasterium
haberet imperiū Videtis vrbē esse satis munitā: fortemqz
impetu p̄t resistē. gaudet eē pociꝰ sub dn̄o seculari quā re
ligioso. sz pulsus fit ad cenā eamꝰ iam ꝓpere. Et tm̄ de illo